
Życie publiczne adwokatów

Palestra 46/9-10(537-538), 272

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sprawcy czynu nie wydaje się zasadne w przypadku, gdy poszkodowanym jest jednostka organizacyjna Skarbu Państwa. Państwo (Skarb Państwa) jest bowiem wówczas jednocześnie swoistym beneficjentem kar majątkowych orzeczonych na podstawie ustawy, a jednocześnie poszkodowanym. Mając przeto na uwadze, że odpowiedzialność przewidziana ustawą dotyczyć ma podmiot zbiorowy niezależnie od winy jego organów, ale w sytuacji, kiedy może on jednocześnie ponosić odpowiedzialność odszkodowawczą za szkody wyrządzone czynami niedozwolonymi sprawców, jako osób należących do kategorii osób, za które podmiot taki ponosi odpowiedzialność (art. 429, 430, 474 k.c.) należałoby przyjąć, iż w opisanej wyżej sytuacji

„...odszkodowanie należne jednostce organizacyjnej Skarbu Państwa od podmiotu zbiorowego i przyznawane obok kar orzeczonych w niniejszej ustawie może zostać stosownie do okoliczności odpowiednio zmniejszone”.

4. obrońcy w postępowaniu przeciwko podmiotowi zbiorowemu (art. 19, 24 ust. 2)

Postępowanie w sprawie toczy się wedle przepisów k.p.k. Jest to zatem postępowanie karne a orzekane w nim sankcje mają charakter karny. W roli oskarżonego, przy wszelkich różnicach jakie mają miejsce z uwagi na odmienność podmiotów, występować ma „podmiot zbiorowy”. Podmiot ten ustanawia nie pełnomocnika, ale „obrońcę”. Stosownie do brzmienia art. 82 k.p.k. oraz zgodnie z treścią ustaw korporacyjnych (prawa o adwokaturze i ustawy o radcach prawnych) obrońcą może być tylko adwokat. Nie ma żadnego racjonalnego powodu, aby rozszerzać pole działania radców prawnych o tę funkcję procesową (tj. funkcję obrońcy), otwierając ponownie załatwiony z trudem spór między obu zawodami prawniczymi zakończony kompromisem znajdującym wyraz w obu ustawach. Należy zatem w obu powołanych wyżej przepisach wykreślić zwrot *„... lub osób uprawnionych do świadczenia pomocy prawnej według przepisów o radcach prawnych”*.

ŻYCIE PUBLICZNE ADWOKATÓW

Prof. dr hab. Zbigniew Religa, Dyrektor Instytutu Kardiologii w Warszawie powołał z dniem 1 sierpnia 2002 r. na trzyletnią kadencję, w skład Komisji Bioetycznej przy Instytucie Kardiologii w Warszawie adw. Stanisława Mikke, przewodniczącego Komisji Etyki NRA i redaktora naczelnego „Palestry”.

Red.